

[Karen Thurøe Hansen]

blevet tilbage, klienter, som ikke kan klare sig selv. Nu vel, det er rigtigt, men det ligger dog også således, at der stadig væk er det samme personale, som der var, før udslusningen begyndte, og som følge deraf må det være rimeligt, at dette personale er i stand til at varetage de pligter og opgaver, der ligger med det tunge klientel.

Hr. Jørgen Junior hævder, at moralen bør bevares hos de 4 gamle partier. Jeg ved ikke af, at de 4 gamle partier overhovedet har tænkt på at forringe deres moral. Vi arbejder seriøst her i tinget og behandler alle de lovforslag og forespørgsler osv., der kommer her, meget seriøst, og vores moral er absolut ikke blevet lavere af den grund.

Forespørgslen går ud på standardkrav. Jeg vil gerne have lov til at spørge forespørgerne: hvilke krav? Mig bekendt er det sådan, at vore handicappede medborgere har brug for individuel behandling, og som følge deraf kan man ikke stille standardnormer og -krav op. Jeg mener, at personalet indbyrdes og internt må sørge for, at det sker fyldest over for vore borgere.

Med hensyn til plejehjælp, bygninger osv. har jeg i første del af min tale sagt, at der måske kunne være sket væsentlig større forbedringer, men vi må også prøve på at indse, at forholdene rent økonomisk ikke har gjort det muligt for os. Man kunne ønske, at det var gået hurtigere, men alligevel. Jeg mener, vi har gjort, hvad vi kunne for de åndssvage, og jeg synes som sagt, det er urimeligt, at man klandrer staten. Det er min overbevisning, hvad det har været hele tiden, at den decentralisering, der sker ud til amterne og kommunerne, absolut ikke vil betyde en forringelse, tværtimod, man kommer afgørelserne nærmere. Jeg vil gerne slutte mig til socialministeren, der mente, at vi kunne have undværet denne debat i dag. Nu vel, vi har den, men jeg mener ikke, det er rimeligt, at vi på nuværende tidspunkt opstiller standardkrav, som skal opfyldes.

Ebba Strange (SF):

Vi som forespørgere er fra flere sider, både af socialministeren og nu til sidst af fru Karen Thurøe Hansen, blevet bebrejdet, at vi har ønsket at få debatteret standardkravene i dag. Det vil jeg gerne kommentere først.

Når vi har ønsket det, er det netop for at komme før finansloven. Der skete jo det sidste år, at vi var en række partier, der sådan i sidste øjeblik stillede ændringsforslag til finanslovsforslaget vedrørende 17 års reglen og undervisning af unge åndssvage. Det var en meget forhastet og meget sen aktion, vi kom i gang med dengang i fjor, og det, vi gerne vil i år, er at få de partier, der står bag finanslovsforslaget, til at besinde sig, medens der endnu er tid, sådan at vi kan få foretaget ændringer af finanslovsforslaget, uden at det skal ske forhastet. Derfor ville vi gerne opretholde forespørgslen i dag, selv om vi ved, at lovforslagene om udlægning nu ligger på vores bord.

Når socialministeren så afviser overhovedet at diskutere standardkrav i dag og siger, at den diskussion må vente, til vi skal til at diskutere udlægningen, så vil jeg godt sige, at med hensyn til udlægningen får vi en masse administrative spørgsmål, vi skal debattere, og det får vi såmænd nok at gøre med. Hvis man overhovedet afviser standardkrav, sådan som fru Karen Thurøe Hansen gjorde, idet hun sagde, at det, det drejer sig om, er at opfylde nogle individuelle behov og ikke at opstille standardkrav, vil jeg godt sige, at det netop er fejlen ved vores bistandslov, at staten ikke dengang – og vi påpegede fra SFs side gang på gang, at det var vigtigt – pålagde kommunerne nogle standardkrav, inden vi vedtog bistandsloven, og inden vi sendte den ud til kommunerne. Det fik vi afvist dengang. I dag står vi og skal diskutere ca. 20.000 menneskers fremtidige skæbne, og jeg synes, det er helt urimeligt, at folketinget afviser, at de amter og kommuner, der skal overtage ansvaret for de menneskers trivsel, udvikling og opiæring, ikke herfra får den vejledning, der ville ligge i, at vi stillede nogle standardkrav.

Jeg skal i slutningen af min tale komme lidt ind på, hvad vi fra SFs side mener bør være standardkravene, og så vil fru Karen Thurøe Hansen kunne høre, at jeg også dér tager individuelle hensyn, for jeg er da helt enig i, både når det drejer sig om denne debat, og når det drejer sig om bistandsloven, at der skal tages individuelle hensyn, men det betyder ikke, at man ikke herfra kan lægge nogle retningslinjer.

Jeg vil da godt sige, at jeg er meget skuffet over socialministerens svar på vores fore-